

σύννοους, καὶ εἶχεν ἀκούσει μετὰ προσοχῆς τοὺς ἀσυναρτήτους λόγους, οὓς ἐπρόφερον ἡ Ἄννα ἐν τῇ παρανοίᾳ της. . . . Μία λέξις ἠκούσθη μετέπειτα ἐβεώρησεν ἀγρίως τὴν Μαριάνναν, ἣτις ἦτο γονυκλῆς εἰς τοὺς πόδας της, καὶ διηγῆθη τὰ πάντα ὁλολύζουσα.

Ὁ πολὺς ἰατρός ὠργίσθη μεγάλως μετέπειτα ὁ οἶκος κατέλαβεν αὐτὸν καὶ ἄφητε τὴν Μαριάνναν ὑψῶν τὸς ὤμους.

Ἐν τούτοις ἡ Ἄννα ἦλθεν εἰς ἑαυτήν. Ἡμέραν τινα ὁ ἰατρός τὴν ἤρώτησε μειδιῶν, ἂν εἶχε θάρρος, μετέπειτα τὴν διέταξε νὰ κρύψῃ τὴν κώμην της ὁλοτελῶς· ἐρόψῃ μετὰ ταῦτα ὀλίγην παιπάλην μέλαιναν ἐπὶ τῶν ὀφρύων τῆς νεάνιδος· αἱ προπαρασκευαί αὐταὶ καὶ τὰ δεινὰ τῆς νόσου κατέστησαν τὴν Ἄνναν ὅλως ἀγνώριστον. Ἡ Μαριάννα ἐτέθη ὀπισθεν μιᾶς θύρας μετὰ τὴν ἀπαγόρευσιν τοῦ νὰ μὴ κινηθῇ ὁλοτελῶς, οὕτε λέξιν νὰ προσφέρῃ.

Ἡ γόης ἐνεφανίσθη.

— Κυρία, εἶπεν ὁ δόκτωρ, σὰς προσεκάλεσα νὰ ἐπισκεφθῇτε τὴν θυγατέρα μου. Ἰδέτε τὴν χεῖρά της, ρίψατε τὰ χαρτία. . . . Σπεῦσον.

Ἡ γόης δὲν ἤδυνήθη νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν Ἄνναν. καὶ ἐμάντευσεν εἰς τὴν νεάνίδα μέλλον λαμπρόν· αἱ γραμμαὶ τῆς χειρὸς της ἀνήγγελλον τὴν εὐδαιμονίαν· καὶ ὅλα τὰ χαρτία ἐδείκνυν εὐτυχίαν καὶ ὀδιδιότητα! . . .

— Τέλος, εἶπεν ὁ ἰατρός μετὰ τὴν μακρὰν ταύτην ἀπαριθμήσιν, ὅλον τὸ ἐναντίον ἀφ' ὅσα εἶχετε προειπεῖ εἰς τὴν Κ. Ἄνναν.

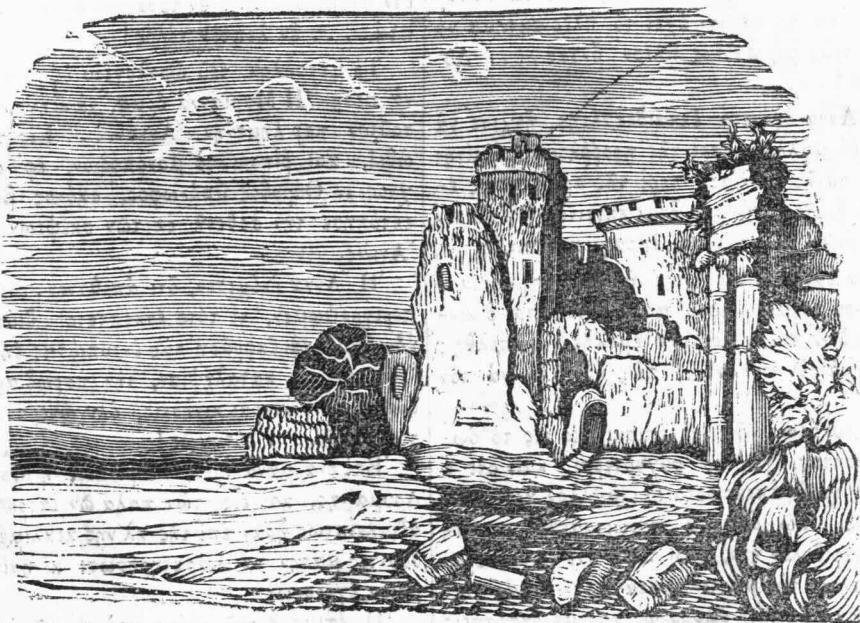
Ἡ γόης ἔμεινεν ἐμβρόντητος. Καὶ φοβουμένη τὴν παρέμβασιν τῆς δικαιοσύνης ὡμολόγητε τὰς ἀπάτας της, τοὺς λογισμοὺς της καὶ τὰς ἀγυρτίας της.

Ἡ Ἄννα ἐξῆλθε τῆς ἀπάτης. . . . καὶ ἐπὶ τινα μὲν ἔτη ἦτον ὀλίγον ἔμφροντις. . . . ἀλλ' ἡ εὐδαιμονία καὶ ἡ ὑγεία ἐξῆλειψαν τὴν τελευταίαν ταύτην ἐντύπωσιν.

Ἡ δὲ Μαριάννα ἐκτοτε δὲν ἤδυνάτο νὰ βλέπῃ χαρτί, χωρὶς νὰ θέλῃ νὰ τὰ ρίψῃ εἰς τὸ πῦρ.

Μητέρες, ὅσαι ἀνέγνωτε τὴν διήγησιν ταύτην, ἀγρυπνεῖτε ἐπὶ τῶν τέκνων σας, ἀγρυπνεῖτε ἐφ' ὑμῶν αὐτῶν· μὴ ἀφίνετε τὴν ἀνατροπὴν καὶ ἐπομένως τὸ μέλλον τῶν ἀσθενῶν τούτων πλασμάτων εἰς ξένους, ὅποιανδήποτε καὶ ἂν δεικνύωσι πρὸς ὑμᾶς πίστιν· διότι φαντασία ζωηρά, εὐερέθιστος εἰς εὐθεὶαν ὁδὸν ὀδηγουμένη, δύναται νὰ ἀποδῇ ἀγαθὸν ἀνεκτίμητον· ἐνῷ ἀπ' ἐναντίας ὅταν μία δεισιδαιμονία τὴν καταλάβῃ καθίσταται ὁ ἐπικινδυνωδέστερος ἐχθρὸς σας. Τὰ δύο δὲ καλλίτερα φάρμακα τῆς ἀληθοῦς ταύτης πνευματικῆς ἀσθενείας, εἶναι ἡ πρὸς τὸν Θεὸν ἀγάπη καὶ μία καλὴ καὶ προνοητικὴ μήτηρ, ὡς ὑμεῖς.

ΚΑΙΣΑΡΕΙΑ.

(Ἐρείπια τῆς Καισαρείας ἐν Παλαιστίνῃ).

Ἡ πόλις τῆς Καισαρείας οἰκοδομηθεῖσα κατὰ διαταγὴν Ἡρώδου τοῦ Μεγάλου, ἐπὶ τῆς κρηπίδος τῆς Παλαιστίνης, ἔκειτο μεταξύ Δώρας καὶ Ἀπολλωνίας.

Ἡ Δώρα ἐγείρετο ἐπὶ εἰδὸς τι χερσονήσου εἰς τὰς ὑπορείας τοῦ Καρμηλίου ὄρους· ἡ δὲ Ἀπολλωνία ἔκειτο παρὰ τὴν Σαμάρειαν. Αἱ ἄλλοτε ἀνθηραὶ αὗται πόλεις,

δὲν ὑπάρχουσι πλέον· ἀλλ' ἐρείπια μόνον τινὰ ἐπιδεικνύουσι τὴν θέσιν τὴν Καισαρείας. Ὁ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀναχωρῶν περιηγητής, παραπλέει τὴν Μεσόγειον, βλέπει μετὰ τῶν πόλεων τῆς Ἀκρῆς καὶ τῆς Γιάφας (ἀρχαίας Ἰόππης) κίονας τινάς, στύλους ἀναγλύφους, συγκεχυμένους σωρούς ὑποβάθρων ἐκ μαρμάρου, ἀψίδας ὑπογείους, σύμπλεγμα πενιχρῶν ἀλυσίδων καλύβας· ἡ θάλασσα κυλίσουσα τοὺς χάλικας τῆς ῥίπτει τὸν ἄφρον τῆς ἐπὶ τῆς ἐρήμου ταύτης γῆς. Τοιαῦτα εἰσι τὰ λείψανα τῆς οὐλοδοαίμονος Καισαρείας.

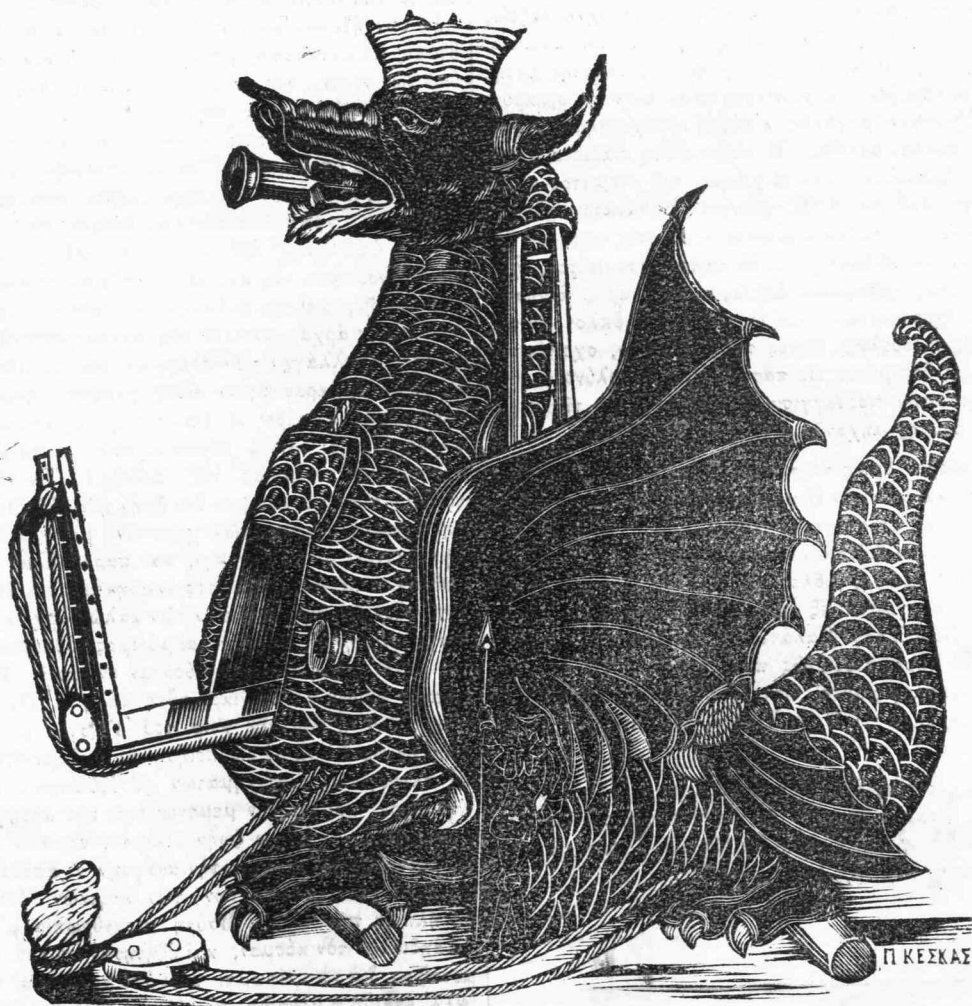
Ἰωσήφ ὁ ἱστοριογράφος συντάξας περιγραφὴν τῆς Καισαρείας, ἣτις ἔσχον μᾶς δίδει ἰδέαν τῆς μεγαλοπρεπείας Ἡρώδου τοῦ Μεγάλου. Δώδεκα ὅλα ἔτη ἐχρεία στήσαν πρὸς ἀνέγερσιν ναοῦ, θεάτρου, ἀμφιθεάτρου, διαφόρων ἄλλων δημοσίων εἰκοδομῶν, ὀχυρωμάτων, προκυμῆας, ὁδραγωγείων, καὶ πρὸς ἀνώρουξιν λιμένος, ὅστις ἦτο ὁ ωραιότερος καὶ ὁ καλῆτερος τῆς Παλαιστίνης καὶ τῆς Φοινίκης. Ἀφ' ὅλα τὰ μέρη προσεκλήσαν περίδοξοι καλλιτέχναι, ἀρχιτέκτονες, ζωγράφοι καὶ γλύπται. Τὸ λαμπρότερον ὕλικόν ἐτέθη εἰς τὴν διάθε-

σίν των. Οὐδεμία, ἐκ τῶν πρὸς τὸ μέρος τοῦτο τῆς Ἀσίας, πόλις ἠδύνατο νὰ συγκριθῇ μὲ τὴν νέαν ταύτην πόλιν.

Ἡ Καισαρεία ὡς ἐκ τῆς θέσεως καὶ τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς εἴλκυσε πολλοὺς κατοίκους. Ὁ Ἡρώδης καὶ οἱ Ῥωμαῖοι διοικηταὶ ἐν αὐτῇ ἔστησαν τὴν ἑδραν των· ἡ πόλις αὕτη ἀμιλλᾶτο μὲ τὴν πρωτεύουσάν τῆς Ἰουδαίας. Ὁ Ἡρώδης συνέστησεν ἀγῶνας, οἵτινες ἐτελοῦντο κατὰ πενταετίαν πρὸς τιμὴν τοῦ Καίσαρος καὶ τῆς ἐγκαθιδρύσεως τῆς πόλεως· εἰς μίαν τῶν τελετῶν τούτων ἀπεβίωσεν ὁ ἐγκλονδὸς τοῦ Ἡρώδου. Τὸ ἸΒ' κεφάλαιον τῶν πράξεων τῶν Ἀποστόλων ὑπαινίττεται τὸν θάνατον τοῦ νέου τούτου. Καὶ ἐτέρα ἐνδοξὸς σκηνὴ τῆς χριστιανικῆς θρησκείας ἔλαβε χώραν εἰς Καισάρειαν· ὁ ἅγιος Παῦλος ἐφυλακίσθη ἐν αὐτῇ, καὶ ἐξεφώνησε διαφόρους λόγους ἐνώπιον τοῦ διοικητοῦ Εὐτυχίου καὶ τοῦ Ἀγρίππα· ἀνεφέρθη δὲ εἰς τὸν Καίσαρα, ὅστις ἀποφυλακίσας αὐτὸν τὸν ἀπέστειλεν εἰς Ῥώμην. Ἡ Καισαρεία ἦτο εἰσέτι σημαντικὴ πόλις κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν σταυροφοριῶν.

A.

ΡΟΒΕΡΤΟΣ ΒΑΛΤΟΥΡΙΟΣ.

(Μηχανὴ πολέμου, κατὰ τὸν Βαλτούριον.)

Ἀπὸ τοῦ Δουρίου ἔππου τοῦ φέροντος ἐν τοῖς σπλάγ-|ρούτων σοφῶς συνδυασθεῖσιν κανοστοιχειῶν τοῦ [Βωμ-
χνοῖς αὐτοῦ τοὺς Ἑλλήνας στρατιώτας μέχρι τῶν το-|πᾶν διάφορα ἀλληλοδιαδόχως διεδέχθησαν συστήματα